

รายงานที่ ๘/๒๕๖๐ เรื่อง สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย กรณีบังคับให้บุคคลสูญหายที่ ตำบล
นาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผู้ร้อง   นาง พ.

ผู้ถูกร้อง   -

การที่กลุ่มชายฉกรรจ์ จำนวน ๓ คน ใช้กำลังบังคับเพื่อนำตัวนาย พ. ผู้ซึ่งเคยให้ความ
ร่วมมือในการให้ข้อมูลของกลุ่มผู้ก่อเหตุความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้กับเจ้าหน้าที่ไป
โดยไม่ทราบจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ จึงอาจเกี่ยวข้องกับการถูกบังคับให้สูญหาย ถือเป็น การล่วง
ละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายอย่างร้ายแรงอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งรัฐมีหน้าที่
จะต้องให้หลักประกันการคุ้มครองกับประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)
พุทธศักราช ๒๕๕๗ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงกำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิด
สิทธิมนุษยชน ตามนัยมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ไปยัง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า และจังหวัดปัตตานี

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๑๒๗/๒๕๕๙ ลงวันที่
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ขอให้ตรวจสอบกรณีกล่าวอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๙ เวลาประมาณ ๑๑.๐๐
นาฬิกา ได้มีชายฉกรรจ์ จำนวน ๓ คน จับกุมตัวบุตรชายของผู้ร้อง จากโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอ
โคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ขึ้นรถยนต์เก๋งสีดำขับหลบหนีไป ญาติได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานี
ตำรวจภูธรนาประดู่แล้ว แต่การสืบสวนสอบสวนไม่มีความคืบหน้า

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่กลุ่มชายฉกรรจ์ จำนวน ๓ คน ใช้กำลัง
บังคับเพื่อนำตัวบุตรชายของผู้ร้อง ไปโดยไม่ทราบจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์นั้น จากการตรวจสอบปรากฏ
ข้อมูลว่าบุตรชายของผู้ร้องเคยให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลของกลุ่มผู้ก่อเหตุความไม่สงบฯ กับเจ้าหน้าที่
จึงอาจเกี่ยวข้องกับการถูกบังคับให้สูญหาย จากกรณีดังกล่าวพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรนาประดู่
ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อติดตามหาตัวบุคคลผู้สูญหายและผู้กระทำความผิดตามอำนาจหน้าที่แล้วแต่
ยังไม่พบตัวบุตรชายของผู้ร้องและบุคคลผู้กระทำความผิด จึงได้สรุปสำนวนการสอบสวนเห็นควร “ให้งดการ
สอบสวน” เสนอพนักงานอัยการจังหวัดปัตตานีพิจารณาตามอำนาจหน้าที่แล้ว แต่อย่างไรก็ดี การกระทำของ
กลุ่มบุคคลที่บังคับนำตัวบุตรชายของผู้ร้องไปนั้น ถือเป็น การล่วงละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย
อย่างร้ายแรงอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งรัฐมีหน้าที่จะต้องให้หลักประกันการคุ้มครองกับประชาชนตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
จึงกำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนในเรื่องร้องเรียนนี้ตามนัยมาตรา ๒๘ แห่ง

พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการ ภายใน ๖๐ วัน ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ในการติดตามและกำกับดูแลพนักงานสอบสวนคดีการบังคับสูญหายของบุตรชายของผู้ร้อง ตลอดทั้งการ แสวงหาพยานหลักฐานและติดตามหาตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามอำนาจหน้าที่ต่อไป เพื่อให้เกิดความ เป็นธรรมต่อครอบครัวของผู้เสียหาย

(๒) ให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า ให้การคุ้มครองบุคคลที่ให้ความร่วมมือ กับภาครัฐ โดยใช้อำนาจตามกฎหมายด้านความมั่นคงพิจารณากำหนดมาตรการคุ้มครองและป้องกันต่อบุคคล ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลหรือช่วยเหลืองานที่เป็นประโยชน์ต่อความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๓) ให้จังหวัดปัตตานี พิจารณาโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ แขนงดิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ในการกำกับดูแลให้หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ตรวจสอบ ดูแลและซ่อมบำรุงการใช้งาน ของกล้องวงจรปิดของทางราชการ รวมทั้งพิจารณาติดตั้งเพิ่มเติมในพื้นที่สาธารณะให้ครอบคลุมและเป็น ประโยชน์ เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและความเป้นธรรมในสังคม